

Kavrá siðspilla

MONG teirra, sum kanska enn troystaðu sær at kaga í Oyggjatiðindi, mundu helst fáa vaml av uppgjördu morðsøguni, sum seinasta mikudag varð klínd yvir alla forsiðuna.

KALT, kyniskt og uttan himpr av nøkrum slag vóru sorgartiðindini um andlát Svend Aage Andersens, býráðslimi í Havn, upplást til morðgølu av besta slag.

EINS lakoniskt, sum tað er at staðfesta, at eitt hjól er punkterað og tí ekur niðri á felguni, staðfesta teir, at maðurin varð hongdur.

UTTAN at hava viðtal við mannin áðrenn andlátið letur kortini til, at teir á Oyggjatiðindum høvdu hansara vátan fyri, at soleiðis ætlaði hann sær av verðini.

HETTA er kortini ikki nóg svínskt og øsandi í sjálvum sær, nei teir kunnu ikki bara sær, men leggja afturat, at helst hevur onkur »hjálp« tí deyða av verðini. Tí, sum teir siga, í eini páitknari roynd at káva út yvir ella rættvísgera hesa sjúkligu skrivning: »Hann var við øðrum orðum so brekaður, at hann mátti hava hjálp til alt — eisini, um hann ikki ynskti at liva, og kundi sostatt heldur einki gera, um onkur vildi honum ilt.«

OG SUM ikki einferð, so vita Oyggjatiðindi altíð best, kenna enntá hesar syndarlígu deyðsumstøðurnar betur enn lögreglan sum jú altíð er uppi í, tá fólk verða funnin deyð.

EINGIN rættthugsandi føroyingur fer tó skeivur av endamálinum við hesi og líknandi skrivning, sum jú er tað einasta, ið enn ber blaðnum. Blaðið skal seljast — fyri einhvønn prís — so vertin á, hvørjir ella hvussu mangir sakleysir føroyingar annars verða svínaðir til í hesum Føroya fúlasta blað nakrantíð.

VIT VISTU, at mong teirra livandi ongantíð kundu kenna seg trygg fyri tí, ið hetta óhumskublað kundi finna upp á at leypa út í orð, men vit høvdu kortini ikki mist vónina um, at sjálvt Oyggjatiðindi fóru at halda seg frá at vanvirða hin halga deyðs- og gravarfríðin.

MEN SO skuldi heldur ikki vera. Snøgt sagt, tí eingin bót er teimum nóg herskin at lata út á ta óhumskusúpan, sum nú nærur er tað einasta Oyggjatiðindi eiga at borðreiða við.

EITT ER at hava hvassan penn og nýta hann við skili um alt sum fyriferst í samfelag okkara, og so sanniliga eisini til neyðuga, upplýsandi og avdúkandi skrivning, tað verið seg um stovnar, meira og minni almenn viðurskipti

og persónar, so sum politikarar og aðrar, ið hava ávirkan á dagliga lívið hjá okkum øllum.

OYGGJATIÐINDI hava í hesum so avgjørt heldur ikki ligið á tí latu siðuni, men teimum líkt — oftast við lítlum skili, tí tað grettir ikki, at nærur øll teirra skrivning í slíkum færum verður borin uppi av at gera til láturs og sáað illgruna um persónar, heldur enn í álv-ara at viðgera tað, hesir kanska ikki vóru so hepnir við — og bert í fægstu færum sluppu næstringarnir undan lortabyttunum.

MEN svínska og óflýggjaliga skrivningin í Oyggjatiðindum seinasta mikudag, henda ómenniskjaliga válfan teirra í hesum syndarlíga vanlukku-tilburði, henda barlagda roynd teirra at fáa »ársins besta undirhald« burtur úr hesi skelkandi vanlagnu og sorgini hjá teimum, ið eftir sita, man tó í fjandansskapi bera av øllum tí, ið sjálvt Oyggjatiðindi áður hava eitrað føroysku blaðlesararnar við.

KJAKAST kann sjálvsagt um, hvat siðspillandi og óndsinnað skrivning er, og hugt verður tá tíðum eftir, hvussu leikur er farin frammanundan um so er, at óstortsliga skrivningin varð partur av størri kjaki um ávíst erkvisið evni.

Í HESUM færinum var frammanundan lív og aftan á deyð

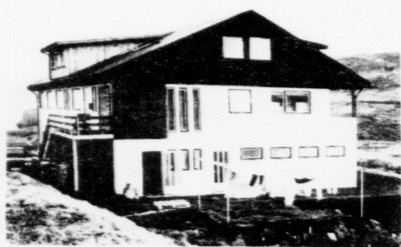
— og so skuldu vit trú, at tægn, sorg og sýt valdaðu. So mundi eisini vera hjá teimum flestu, bert ikki hjá Oyggjatiðindum.

FØROYSKI tíðindaheimurin hevur higartil klárað seg við teir karmar, sum samvitskan og siðvenja teirra skrivandi hevur álagt, meðan londini uttan um okkum so við og við øll hava fingið stovnssett sonevnt »pressu-etisk ráð«, sum millum annað hevur ti endamáls at vegleiða og taka støðu til slíka ófrættaskrivning, sum hana í Oyggjatiðindum herfyri.

VIT ERU neyvan førir fyri at nokta útgávu av Oyggjatiðindum, ei heldur skulu vit heita á fólk um ikki at lesa blaðið framyvir, men vit vilja loyva okkum at skjóta upp, at vit eisini í Føroyum fáa í lag almennan pressu-etiskan stovn, og eftir skrivningina um deyða hampamansins Svend Aage Andersens, verður tað helst ikki tikið illa upp av nøkrum føroyingi, at vit sjálvsagt ikki ynskja Oyggjatiðindi umboða í slíkum stovni.

K.

HØVUÐSVINNINGUR:

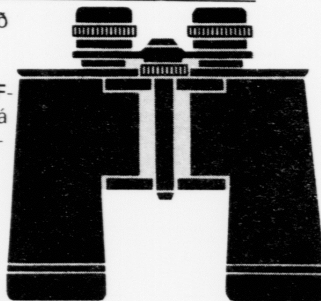

Víkuskifti fyri tvey — við fullum vistarhaldi — á stásiligá

Hotel Eiði
Tlf. 23456 - Eiði

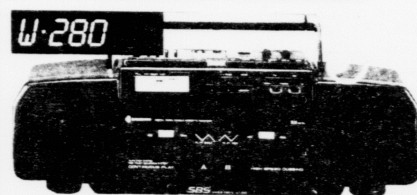
HØVUÐSVINNINGUR:

Kikarin, ið dugur, Brillant 7x50 ZCF-kikarar frá serhandlinum hjá

SKILING í SMS
Tlf. 15656 - Tórshavn

HØVUÐSVINNINGUR:

SAMSUNG
digital-transistor-radio v/ dupultum bandspælara o.m.ø. hentleikum frá

Plátubarrini
Tlf. 13404 - Tórshavn